

Arrest

nr. 189 989 van 20 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die *loco* advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 7 april 2013, verklaart er zich op 8 april 2013 vluchteling.

Op 28 oktober 2014 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Verzoeker tekende tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest van 14 september 2015 de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigde.

Op 15 april 2016 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 1 september 2016 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pasjtoen van etnische origine en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U zegt afkomstig te zijn uit het dorp Qelagho in het district Khogyani van de provincie Nangarhar. Op 8 april 2013 diende u een eerste maal een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). U was toen minderjarig. In het kader van uw eerste asielverzoek verklaarde u dat uw vader vroeger een talibanstrijder was. Omdat hij gestopt was met zijn activiteiten voor de taliban, stuurde de groepering hem twee dreigbrieven waarin ook uw naam werd vermeld. Enige tijd voor uw vertrek uit Afghanistan zou uw vader zijn verdwenen. Hierna bent u met uw gezin bij uw oom aan moederszijde gaan wonen. Omdat uw oom en moeder bang waren dat de taliban u zou viseren, besloten ze u naar Europa te sturen.

Op 28 oktober 2014 sloot het CGVS uw asielaanvraag af met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geen geloof gehecht aan uw verblijf in Khogyani, noch aan de door u aangehaalde vluchtmotieven. U tekende op 1 december 2014 beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV). De RvV bevestigde de door het CGVS genomen beslissing op 14 september 2015.

Op 15 april 2016 diende u een tweede asielaanvraag in. U houdt vast aan uw verblijf in Khogyani en aan de vluchtmotieven die u aanhaalde in het kader van uw vorige asielaanvraag, zijnde de problemen met de taliban.

Ter ondersteuning van uw huidige asielaanvraag legde u volgende bewijsstukken neer: een bundel documenten verzameld door het BCHV en bestaande uit een advies van het BCHV; resultaten van de intelligentietest (WAISIV) die u aflegde; uitleg over de resultaten; een psychiatrisch attest opgesteld door pedopsychiater Dr. Lepage; een psychologisch attest opgesteld door psychologe Marie Van Doren en een sociaal rapport opgesteld door Marlène Van Laethem, sociaal-assistente in El Paso. Verder legde u nog nieuwe documenten neer die u vanuit Afghanistan werden toegestuurd, met name familiefoto's; een kopie van de taskara van uw broer; de Pakistaanse studentenkaart van uw vader; het rijbewijs van uw vader; een businesskaartje van uw vader voor Pakistan; en een verzoek gericht aan het districtshoofd van Khogyani om uw verblijf aldaar te bevestigen.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden besloten dat u er niet in slaagt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ervan te overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag op 28 oktober 2014 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam. De geloofwaardigheid van uw verblijfssituatie voor uw aankomst in België en de door u beweerde problemen in Afghanistan werden ondermijnd. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV op 14 september 2015. Het Commissariaat-generaal kan zich er toe beperken om heden in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe documenten en feiten te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

In het advies van het BCHV en de documenten die daarnaast werden neergelegd ter ondersteuning van uw tweede aanvraag, wordt vermeld dat u beperkte intellectuele capaciteiten heeft, gepaard gaande met een aandachts- en gedragsstoornis en dat u moeilijkheden ondervindt om zaken te verbaliseren. Het BCHV stelt dat die elementen een verklaring bieden voor uw mogelijke beperkte kennis van uw herkomststreek en het moeizaam verlopen van de vorige CGVS-gehoren. Er wordt tevens op gewezen dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas moet worden beoordeeld rekening houdend met uw leeftijd en persoonlijke situatie.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat er tijdens de twee gehoren die werden georganiseerd in het kader van uw eerste asielverzoek en ook tijdens het gehoor dat werd gehouden in het kader van uw huidige asielaanvraag, geenszins is gebleken dat u niet in staat zou zijn geweest om te antwoorden op de vragen van het Commissariaat-generaal en/of dat u niet over de nodige capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Noch u, noch uw advocaat, noch het BCHV, hebben tijdens het gehoor dat in het kader van uw huidige asielaanvraag werd georganiseerd, opgemerkt dat bepaalde vragen voor u onbegrijpelijk zouden zijn geweest. Hetzelfde geldt voor de interviews die werden gehouden in het kader van uw eerste asielverzoek.

In de beslissing die werd genomen in het kader van uw eerste asielaanvraag werd al opgemerkt dat hoewel uw antwoorden over de hele lijn vaak kort waren, u op bepaalde vragen wel uitgebreid antwoordde. Dezelfde vaststelling dient gemaakt te worden aangaande de verklaringen die u aflegde in het kader van uw tweede asielaanvraag. Zo vertelde u bijvoorbeeld uitgebreid over uw reisweg. U noemde plaatsnamen, gaf aan hoelang u overal heeft verbleven en beschreef het gedrag van de

smokkelaars (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.6-8). Zelfs als uw intellectuele capaciteiten beperkt zouden zijn, mag verwacht worden dat u vlot zou kunnen vertellen over uw directe leefwereld in Afghanistan daar u wel in staat bleek uitgebreide informatie te geven over andere elementen.

Ter zake dient herhaald te worden dat de informatie die u in het kader van uw eerste asielaanvraag gaf over incidenten en personaliteiten in uw regio, ingestudeerd overkwam. De vaststelling dat u wél kon vertellen hoeveel doden en gewonden er bijvoorbeeld vielen bij een aanval en dat u zonder aarzeling de opeenvolgende districtshoofden van Khogyani opsomde (gehoorverslag CGVS 23/09/2013, p.11-12 en p.28-29), stond in schril contrast met uw gebrek aan spontaniteit wanneer werd gevraagd te vertellen over uw leefomgeving (gehoorverslag CGVS 23/09/2013, p.6-11).

Aldus dient geconcludeerd te worden dat uw aangehaalde beperkte intelligentie - die werd afgeleid uit een test die u niet volledig hebt kunnen afleggen omdat u het Frans niet machtig bent en waarbij culturele vertekeningen niet uit te sluiten zijn - en uw aandachts- en gedragsstoornis de kwaliteit van de interviews die werden gehouden op het Commissariaat-generaal niet hebben beïnvloedt en derhalve de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet kunnen herstellen.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag niets wist te vertellen over luchtaanvallen die hadden plaatsgevonden in uw dorp en district (gehoorverslag CGVS, 23/09/2013, p. 12 en p. 29 en gehoorverslag CGVS, 23/09/2014, p.11-12). Tijdens het gehoor dat werd georganiseerd op 12 september 2016 wist u echter plots wel aan te geven dat de Amerikanen op een nacht een huis in uw dorp hebben gebombardeerd terwijl daar een huwelijksfeest aan de gang was (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.17). Dat u deze informatie nu wel kon geven maar hier eerder niets over wist, wijst op het ingestudeerde karakter ervan.

Voorts verklaarde u dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag niet volledig eerlijk bent geweest over wanneer u Afghanistan heeft verlaten. U stelde toen dat u negen maanden onderweg was van Afghanistan naar België (gehoorverslag CGVS 23/09/2013, p.4 en p.19-21). Wanneer u in het kader van uw huidige asielaanvraag werd gewezen op het belang het Commissariaat-generaal een reëel zich te bieden op uw werkelijke verblijfplaatsen voor uw aankomst in België, repliceerde u dat u langer in Iran heeft gezeten dan u eerder had aangegeven (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.6).

U verklaarde dat u eerst vier maanden werd vastgehouden in Iran waarna u er nog anderhalf jaar heeft gewoond en gewerkt (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.6). Gevraagd hoelang u in het totaal in Iran was, antwoordde u dat u er achttien of negentien maanden verbleef, dat u vervolgens twee maanden in Turkije was, vier maanden in Griekenland en lange tijd in Calais, zijnde een drie- à viertal maanden (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.6). Gevraagd waarom u vroeger niet had verteld dat u lange tijd in Iran heeft verbleven, antwoordde u dat u bang was omdat u door de Iraanse autoriteiten al eens werd gedepoteerd naar Afghanistan (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.6). Deze uitleg is evenwel onvoldoende ter verantwoording van uw stilzwijgen. Van een asielzoeker mag immers te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, regio van herkomst, vluchtmotieven en reisweg. U verklaarde dat u de eerste keer dat u Afghanistan verliet ongeveer een tweetal weken in Iran was, waarna u werd gearresteerd door de politie en werd teruggestuurd naar Nimroz, van waar u naar Kabul bent gereisd (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.6). Vanuit Kabul regelde u opnieuw een smokelaar die u na twee dagen naar Pakistan bracht (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.6-7). U reisde via Peshawar, Karachi en Gwadar naar Iran (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.7). Volgens uw nieuwe verklaringen was u aldus twaalf of dertien jaar oud toen u Afghanistan heeft verlaten (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.6). Hierbij dient er opgemerkt te worden dat deze wijziging in uw verklaringen nog steeds geen uitleg biedt voor de vaststelling dat u niet kon antwoorden op elementaire vragen over uw directe leefomgeving in Afghanistan. Daar u gedetailleerd kon vertellen over uw vertrek uit Afghanistan als twaalfjarige en de daaropvolgende gebeurtenissen, mag immers verwacht worden dat u eenzelfde hoeveelheid aan informatie zou kunnen geven over uw woonplaats in uw land. Aldus is uw verklaarde langer verblijf in Iran evenmin een element dat voorgaande beslissing kan wijzigen.

Wat betreft de door u neergelegde Afghaanse documenten, dient er vooreerst opgemerkt te worden dat de familiefoto's niets zeggen over uw werkelijke verblijfplaats(en) en leefomstandigheden voor uw aankomst in België en aldus niet van dien aard zijn de aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen hierover te wijzigen. Hetzelfde geldt voor de Pakistaanse studentenkaart van uw vader, geldig tot 2002, en het Afghaanse rijbewijs van uw vader, geldig tot 26 hamal 1387 (14 april 2008).

De kopie van de taskara van uw broer Jahanzeeb, uitgereikt in Khogyani op 1 hamal 1389 (22 maart 2010), is evenmin van dien aard bovenstaande vaststellingen over uw beweerde herkomstregio te wijzigen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt immers dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van

authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te weerleggen..

Wat betreft document nummer zeven, dient er voorts opgemerkt te worden dat u geenszins kon uitleggen wat voor een document het betreft (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.13). Gevraagd of u het document heeft gelezen, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.13). Gevraagd waarom u het niet heeft bekeken toen u het heeft gekregen, repliceerde u dat u het document niet heeft aangeraakt (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.13). Gevraagd waarom niet, vroeg u waarom u dat zou moeten doen (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.13). Erop wijzend dat het misschien een bewijsstuk is en dat er toch verwacht mag worden dat als u een document neerlegt, u zou kunnen vertellen wat de inhoud is van dat document, kwam u niet verder dan te stellen dat u het niet heeft gelezen (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.13). Uit de vertaling van het document blijkt dat het gaat om een aanvraag die in uw naam werd gericht aan het districtshoofd van Khogyani om te bevestigen dat u afkomstig bent uit het dorp Qelagho en de bevestiging hiervan door de dorpsouderen van Qelagho en het kantoor in Khogyani dat taskara's uitreikt. De vaststelling dat u niet eens kon verduidelijken waarover het document gaat en bovenstaande opmerking dat de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief is, ondermijnt de authenticiteit van het attest.

Wat betreft het businesskaartje van uw vader voor Pakistan, dient het CGVS het volgende op te merken. U verklaarde dat uw vader na de komst van de Amerikanen samen met een vriend dieselpompen in Pakistan aankocht en ze vervolgens verhandelde naar Jalalabad en Kabul (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.12). Gevraagd of uw vader dat werk heeft gedaan tot zijn beweerde verdwijning, antwoordde u positief (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.12). In het kader van uw eerste asielaanvraag heeft u echter nooit aangehaald dat uw vader in dieselpompen handelde. Wanneer u toen bovendien expliciet werd gevraagd of uw vader nog ander werk heeft gedaan tussen de periode dat hij generaal was in het leger van Najibullah en zijn beweerde aansluiting bij de taliban, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS 23/09/2013, p.13). Toen gevraagd werd wat uw vader deed nadat hij zijn beweerde activiteiten bij de taliban had stopgezet, antwoordde u dat hij thuis zat en niets deed (gehoorverslag CGVS 23/09/2013, p.14-15). U verklaarde dat hij geen ander werk meer heeft gedaan (gehoorverslag CGVS 23/09/2013, p.15). U erop wijzend dat u vorige keer niets heeft verteld over de handel van uw vader, repliceerde u dat dat vorige keer niet werd gevraagd en dat u het interview toen snel achter de rug wilde hebben (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.13). Samengevat dat u vorige keer had verteld dat uw vader een generaal was onder Najibullah, dat hij zich daarna heeft aangesloten bij de taliban en vervolgens niet meer heeft gewerkt, kwam u niet verder dan dat te bevestigen en eraan toe te voegen dat hij ook nog beschreven business had (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.13). Deze tegenstrijdigheid tussen uw opeenvolgende verklaringen ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

Ter zake dient er nog opgemerkt te worden dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over de namen van uw familieleden. In het kader van uw vorige asielverzoek verklaarde u dat uw moeder Shoghla heet en uw broers Ahmad Siar, Jahanzeeb, Shamshad en uw zussen Lina en Soma (gehoorverslag 23/09/2013, p.12 en p.15). Tijdens het gehoor van 12 september 2016 stelde u echter dat u vorige keer uw broer een foute naam had gegeven (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.11). U vervolgde dat één broer Hamjed heet en de andere Jahanzeeb (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.11). Gevraagd welke naam vorige keer fout was, noemde u Salim (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.11). Ter verduidelijking gevraagd alle correcte namen te geven van uw broers, noemde u Nisar, Hamjed en Jahanzeeb (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.11). Gevraagd waarom u vorige keer een andere naam heeft genoemd, repliceerde u dat u vorige keer ook een andere naam heeft opgegeven voor uw moeder (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.11). U stelde dat u had gezegd dat ze Shoghla heette (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.11). Gevraagd wat de werkelijke naam is van uw moeder, vroeg u vooreerst waarom het Commissariaat-generaal dat wilt weten (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.11). U uitgelegd dat het belangrijk is te weten wie u werkelijk bent en dat van iedereen wordt verwacht correcte informatie te geven over zijn of haar familie, antwoordde u dat uw moeders echte naam Fereshta is (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.11). Gevraagd waarom u heeft gelogen over de namen van uw familieleden, gaf u de nietszeggende uitleg dat Pasjtoenen de namen van hun moeder en zussen enz. niet zomaar geven (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.11).

Deze incoherenties tussen uw opeenvolgende verklaringen over uw familieleden, ondermijnen verder uw algemene geloofwaardigheid.

Uit bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat geen van de nieuwe door u neergelegde documenten en verklaringen de vastgestelde bedrieglijkheid van uw voorgehouden verblijfplaats(en) voor uw aankomst in België kan weerleggen. Daar de door u in het kader van uw tweede asielaanvraag neergelegde nieuwe documenten en uw nieuwe verklaringen over uw verblijf in Iran niet van dien aard zijn de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Khogyani te herstellen, dient besloten te worden dat ook

aan uw asielrelaas – onlosmakelijk verbonden met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan en reeds manifest ongeloofwaardig bevonden in het kader van uw eerste asielaanvraag – geen geloof kan worden gehecht.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardig asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 12/09/2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België.

Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe

gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, artikel 4, § 1 en artikel 20, lid 3 van de Richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, onder anderen, het recht op een eerlijke administratieve procedure en het beginsel van zorgvuldigheid.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddoel om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog volgende stukken: een advies van het BCHV, een attest van psychiater Le Page, een attest van psychologe Van Doren en een sociaal verslag van sociaal assistente Marylène Van Laethem

Verweerder brengt op 24 januari 2017 een verweernota bij.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag besloot de Raad in zijn arrest nr. 152 435 van 14 september 2015, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat er geen geloof gehecht kon worden aan het asielrelaas omdat verzoeker er niet in slaagde zijn

herkomst uit het district Khogyani van de provincie Nangarhar aannemelijk te maken. Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld bood op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhinderde hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

Verzoeker brengt in het kader van zijn tweede asielaanvraag onder meer attesten aan van een psycholoog, een kinderpsychiater en een sociaal assistente, waarmee hij wil aantonen dat zijn intellectuele capaciteiten beperkt zijn, hij gedrags- en aandachtstoornissen heeft en moeilijkheden ondervindt om zaken te verwoorden. In een eerste onderdeel van het verzoekschrift stelt verzoeker dat door de betrouwbaarheid van de resultaten van deze testen in vraag te stellen en als onbetrouwbaar te bestempelen er wordt voorbij gegaan aan de conclusies van deze professionele experts die op geen enkele wijze wordt weerlegd door conclusies van andere psychiaters en psychologen; de dossierbehandelaar heeft bovendien geen enkele expertise om de resultaten van de uitgevoerde tests te negeren. Verzoeker betoogt dat hij aan de commissaris-generaal heeft gevraagd om zijn verklaringen zoals opgetekend in het kader van de eerste asielprocedure opnieuw te onderzoeken, rekening houdend met zijn specifiek kwetsbaar profiel met name een persoon die op jonge leeftijd zijn land van herkomst heeft verlaten, slechts beperkt onderwijs heeft genoten, getraumatiseerd is en gedrags- en aandachtstoornissen heeft waardoor het te verwachten kennisniveau voor verzoeker dient te worden aangepast en het voordeel van de twijfel ruimer toegepast dient te worden.

Verzoeker meent dat hij, gelet op zijn profiel, wel degelijk voldoende gegevens heeft verschaft om zijn beweerde herkomst aannemelijk te maken.

Vooreerst kan verweerder worden bijgetreden waar hij in zijn verweernota stelt dat verzoeker geenszins kan gevolgd worden in zijn grief dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met zijn profiel. Uit de verweernota en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag tweemaal gehoord werd door gespecialiseerde *“protection officers”*, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een speciale opleiding kregen om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Uit de gehoorverslagen van de eerste asielaanvraag blijkt ook dat hoewel de precieze aard van de psychologische problemen en de intellectuele capaciteiten van verzoeker nog niet gekend waren, er wel reeds de aandacht op gevestigd werd door de advocaat en vertrouwenspersoon.

Verzoekers tweede asielaanvraag werd bovendien door de commissaris-generaal opnieuw in overweging genomen waarbij rekening werd gehouden met de nieuw aangebrachte elementen zoals blijkt uit de bestreden beslissing.

Verzoeker betoogt dat de Commissaris-generaal de door de psycholoog en psychiater uitgevoerde testen en hun conclusies als onbetrouwbaar bestempelt en dit zonder tegenexpertise te laten uitvoeren. In de verweernota evenwel benadrukt de verwerende partij dat zij de professionele betrouwbaarheid van deze personen en hun werk geenszins in vraag stelt.

Uit een lezing van de stukken van het administratief dossier kan ook worden vastgesteld dat uit de verschillende gehoren, zowel in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag als in het kader van zijn tweede asielaanvraag, geenszins blijkt dat verzoeker niet in staat zou geweest zijn om te antwoorden op de vragen van de *“protection officer”*, noch dat hij niet over de nodige capaciteiten zou beschikken om op zelfstandige en functionele wijze zijn relaas uiteen te zetten. Uit de verschillende gehoorverslagen blijkt dat verzoeker bij de verschillende gehoren in staat was het gesprek te volgen, uit de gegeven antwoorden blijkt ook dat verzoeker de inhoud van de gestelde vragen begrepen had en wanneer dit niet het geval was werden de vragen herhaald, geherformuleerd of verduidelijkt. Bovendien blijkt dat verzoeker op bepaalde vragen vrij uitgebreid antwoordt. Dit was onder meer het

geval bij de vragen die gesteld werden over zijn reisweg. Verzoeker benoemde op gedetailleerde wijze de verschillende plaatsen waar hij was doorgereisd, gaf aan hoe lang hij er telkens verbleven had en beschreef het gedrag van de smokkelaars (gehoorverslag, 12 september 2016, 6-8). Al in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd vastgesteld dat de informatie die hij over incidenten en personaliteiten in zijn regio gaf, ingestudeerd overkwam. Daarbij werd opgemerkt dat verzoeker zonder aarzelen de opeenvolgende districtshoofden van Khogyani kon benoemen (gehoorverslag 23 september 2013) en dit in schril contrast stond met de antwoorden die hij gaf op vragen met betrekking tot zijn directe leefomgeving (gehoorverslag *ibid.*, p.6-11).

Bovendien heeft noch verzoeker zelf, noch zijn raadsman, noch de vertegenwoordiger van het BCHV die ook aanwezig was bij het laatste gehoor op 12 september 2016 opgemerkt dat bepaalde vragen voor verzoeker onbegrijpelijk waren niettegenstaande op dat ogenblik de attesten van de psychiater en de psycholoog reeds waren neergelegd.

Wat betreft het attest van dr. D. Lepage van 18 maart 2016, waarin deze tot de conclusie komt dat verzoeker niet in staat is een gehoor te doorstaan waarin het noodzakelijk is om een beargumenteerde, gedetailleerde en coherente uiteenzetting te geven over zijn persoonlijke en familiale antecedenten alsook over zijn actuele persoonlijke situatie, dient dan ook opgemerkt te worden dat dit - in aansluiting op wat voorafgaat - niet zo blijkt uit de verschillende gehoorverslagen. Ook het BCHV stelt in zijn advies enkel dat verzoeker moeilijkheden zou hebben om een interview af te leggen doch gaat niet zo ver om te stellen dat verzoeker niet in staat zou zijn een gehoor te ondergaan. Dat verzoeker volgens het BCHV moeilijkheden heeft zou blijken uit het feit dat verzoeker tijdens het eerste gehoor in het kader van de eerste asielaanvraag verschillende keren om verduidelijking vroeg en hij meestal kort antwoordde. Het feit echter dat verzoeker korte antwoorden gaf of om verduidelijking vroeg bij meer open vragen kan niet zonder meer worden aanzien als bewijs van het feit dat verzoeker niet de capaciteiten zou hebben om concrete, volwaardige antwoorden op de gestelde vragen te geven. Dat verzoeker deze capaciteiten niet zou hebben wordt overigens tegensproken door de uitgebreide antwoorden die verzoeker op bepaalde vragen gaf waarbij *supra* reeds werd verwezen naar het uitgebreide verslag dat verzoeker gaf over zijn reisweg. Indien kan worden aangenomen dat verzoeker beperkte intellectuele capaciteiten heeft zoals het attest van Dr. Lepage stelt kan echter worden vastgesteld - zonder de kwaliteiten van Dr. Lepage in twijfel trekken - dat de analyse gemaakt is op basis van slechts één onderzoek. Ten slotte kan worden vastgesteld dat verzoeker ondanks zijn beperkte intellectuele capaciteiten er toch probleemloos in geslaagd is om de moeilijke reis van Afghanistan via Iran naar Europa te ondernemen en hier een asielaanvraag in te dienen.

Verzoeker verwijst tevens naar het advies van het BCHV dat stelt dat hij wel degelijk een zekere kennis heeft van zijn herkomstregio en dat hij verschillende keren om verduidelijking vroeg bij vragen en hij meestal kort antwoordde. Hierbij dient te worden herhaald dat reeds bij de eerste asielaanvraag het ingestudeerde karakter van verzoekers kennis werd vastgesteld. Dit is overigens opnieuw aan bod gekomen bij verzoekers tweede asielaanvraag. De bestreden beslissing stelde dienaangaande vast: *"Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag niets wist te vertellen over luchtaanvallen die hadden plaatsgevonden in uw dorp en district (gehoorverslag CGVS, 23/09/2013, p. 12 en p. 29 en gehoorverslag CGVS, 23/09/2014, p.11-12). Tijdens het gehoor dat werd georganiseerd op 12 september 2016 wist u echter plots wel aan te geven dat de Amerikanen op een nacht een huis in uw dorp hebben gebombardeerd terwijl daar een huwelijksfeest aan de gang was (gehoorverslag CGVS 12/09/2016, p.17). Dat u deze informatie nu wel kon geven maar hier eerder niets over wist, wijst op het ingestudeerde karakter ervan."*

Bij lezing van de verschillende gehoorverslagen kan worden vastgesteld dat verzoeker op gedetailleerde wijze kan antwoorden op vragen waarvan men de kennis kan vergaren via lezing en/of studie en dit in schril contrast staat met de antwoorden die verzoeker gaf op vragen die betrekking hadden op zijn directe leefomgeving.

Verzoeker betoogt voorts dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een *"totaal subjectieve appreciatie"* heeft gemaakt bij de afweging van bepaalde kennis die verzoeker wel had (bv. aangaande een aanval en de districtshoofden) versus het gebrek aan spontaniteit wanneer verzoeker gevraagd werd naar zijn leefomgeving, en hierbij geen rekening werd gehouden met de bevindingen van de psycholoog en de psychiater. Verzoeker laat echter na om *in concreto* aan te tonen dat de commissaris-generaal hierin bevooroordeeld zou zijn geweest en op welke wijze de bevindingen van de psycholoog en psychiater de opmerkelijke discrepantie kunnen verklaren tussen verzoekers kennis over bepaalde feiten en omstandigheden alsmede de vlotheid waarmee deze gereproduceerd werd enerzijds (zoals onder meer de reisweg en de districtshoofden) en zijn

gebrekkige verklaringen over zijn directe leefomgeving anderzijds. Bovendien wordt het verslag van het gehoor op het Commissariaat-generaal opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit biedt. Dit geldt te meer nu, zoals *supra* reeds aangehaald, de eerste twee gehoren werden afgenomen door gespecialiseerde "*protection officers*", die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een speciale opleiding kregen om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen.

Verzoeker stelt dat tevens rekening dient te worden gehouden met het feit dat hij de symptomen vertoont van een gepolytraumatiseerd persoon en verwijst hiervoor naar het attest van de psycholoog van 23 maart 2016. Vooreerst kan er worden vastgesteld dat het attest vermeldt dat bepaalde symptomen (waaronder slaapmoeilijkheden, concentratiemoeilijkheden...) bij verzoeker doen denken (eigen onderlijning) aan de symptomen die zich manifesteren bij meervoudig getraumatiseerde personen ("*[...] ces réactions rappellent les symptômes que présente une personne polytraumatisée*"). Niet enkel worden de meervoudige trauma's niet verder geduid in het attest van de psycholoog; het attest van de psychiater vermeldt nergens het bestaan van zulke trauma's. Verzoeker toont evenmin dat deze meervoudige trauma's - zo deze al aanwezig zouden zijn in hoofde van verzoeker - verzoeker zouden verhinderen om tijdens het gehoor betrouwbare verklaringen af te leggen of om op volwaardige wijze aan het procedureverloop deel te nemen.

In een tweede onderdeel wijst verzoeker er nogmaals op dat er te weinig rekening werd gehouden met zijn kwetsbaar profiel. Verzoeker gaat in op de vaststellingen gemaakt door de Commissaris-generaal over zijn opeenvolgende verklaringen met betrekking tot de door hem gevolgde reisweg. Verzoeker ontwaart een tegenstrijdigheid in de bestreden beslissing omdat hij enerzijds wel gedetailleerd over zijn reisweg kon vertellen maar er anderzijds geen geloof gehecht wordt aan zijn beweerde recente herkomst. Verzoeker gaat er evenwel aan voorbij dat schijnbaar aannemelijke verklaringen over de reisweg niet uitsluiten dat de verklaringen met betrekking tot de beweerde recente herkomst een bedrieglijk karakter hebben.

In een derde onderdeel verwijt verzoeker de commissaris-generaal onvoldoende onderzoek te hebben gevoerd naar de door hem neergelegde documenten en hij bovendien weigert met deze documenten rekening te houden. Verzoeker verwijst hiervoor eveneens naar het arrest Singh van het EHRM. Verzoeker maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij zich in een vergelijkbare situatie bevindt als de personen die het voorwerp uitmaakten van voormeld arrest. Voorts merkt verweerder terecht op dat uit het arrest Singh evenwel niet kan worden afgeleid dat in het kader van een asielaanvraag elk document op zijn authenticiteit dient onderzocht te worden. In voormelde zaak betrof het een betwisting over de nationaliteit van de verzoekers en ging het document uit van een ambtenaar van UNHCR. *In casu* staat niet de nationaliteit van verzoeker ter betwisting wel zijn regio van herkomst. Voorts blijkt uit de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal uitgebreid is ingegaan op de redenen waarom er weinig bewijswaarde wordt gehecht aan de neergelegde documenten. Het beoordelen van de bewijskracht van documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal en vervolgens van de Raad. Ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid kan aan deze stukken iedere bewijswaarde worden ontzegd. Te dezen wordt opgemerkt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, hetgeen *in casu* niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongelooftwaardig asielaanvraag te herstellen.

Verzoeker tracht ten slotte de opmerkelijke tegenstrijdigheden in zijn opeenvolgende verklaringen aangaande zijn familieleden te verklaren door het bestaan in zijn hoofde van angst en wantrouwen. Verweerder merkt dienaangaande terecht op dat aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen inherent het vertrouwen in de autoriteiten, waaraan men de bescherming vraagt, verbonden is. Terecht stelt verweerder zich nog de vraag waarom verzoeker uitgerekend op dit punt geen waarheidsgetrouwe verklaringen zou hebben kunnen afleggen uit angst of wantrouwen.

Gelet op wat voorafgaat kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar hij besluit dat geen van de nieuwe door verzoeker neergelegde documenten en verklaringen de vastgestelde bedrieglijkheid van zijn beweerde verblijfplaats(en) voor zijn aankomst in België kan weerleggen. De door verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag neergelegde nieuwe documenten en zijn nieuwe verklaringen over

zijn verblijf in Iran zijn niet van aard om de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst uit Khogyani te herstellen. Dienvolgens kan evenmin aan verzoekers asielrelaas dat onlosmakelijk verbonden is met zijn beweerde verblijf in Afghanistan - dat overigens al in het kader van zijn eerste asielaanvraag ongeloofwaardig werd geacht - geen geloof kan worden gehecht.

Gelet op wat vooraf gaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is Khogyani, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER